

Oswald
HELMUTH

En Mand af Betydning

Kære Publikum!

Jeg er blevet bedt om at skrive et Par Ord til Programmet, og her er de:
„En Mand af Betydning“ er min sjette Film, og jeg haaber, der kommer flere endnu — — — det er nemlig et meget morsomt Arbejde at filme — og

især morsomt, naar Filmen falder godt ud — — og det tør jeg nok sige, at i den Retning har jeg været heldig.

Jeg har været meget glad ved at filme paa ASA, men det er absolut sundt at bytte Gaarde en Gang imellem — og det har jeg altsaa gjort.

Det, jeg var mest spændt paa, da jeg første Gang skulde paa et nyt Atelier, var, hvordan jeg vilde gaa i Spænd med Instruktøren.

Jeg har i mange Aar kendt Emanuel Gregers, men jeg havde aldrig før været ude for ham som Instruktør. Det blev til lutter Idyl — det viste sig, at vi begge havde den samme Opfattelse af Rollen.

Da jeg desuden har haft fortrinlige Medspillere, haaber jeg, at Resultatet af vort Arbejde er blevet godt.

Med venlig Hilsen

Oswald Helmer

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI
præsenterer

OSVALD HELMUTH

i

En Mand af Betydning

Manuskript:

LECK FISCHER og FLEMING LYNGE

PERSONERNE:

Baldur Justesen, Indehaver af et Ismejeri	<i>Osvold Helmuth</i>	
Sonja, hans Kone	<i>Sigrid Horne-Rasmussen</i>	
Anita Justesen, Baldurs Søster	<i>Inger Stender</i>	
Georg Brink, Bankassistent, hendes Kæreste	<i>Jens Asby</i>	
Poul Elvang, Brødkusk	<i>Poul Reichhardt</i>	
Christensen, Vicevært	<i>Helge Kjærulff-Schmidt</i>	
Olga, hans Kone	<i>Tove Bang</i>	
Over-Assistent Bækgaard	<i>Aage Fønss</i>	
Tømrermester Skjoldager	<i>Peter Nielsen</i>	
Nielsen, Maler	<i>Carl Viggo Meincke</i>	
Hassmann, Skræder	<i>Charles Wilken</i>	
Hjemfeldt	} Kriminalbetjente	<i>Sigurd Langberg</i>
Brede-Hansen		<i>Kaj Mervild</i>
Fru Mortensen	<i>Gerda Madsen</i>	
Henry, Bydreng	<i>Hans Ulrik Neumann</i>	
Sofie	<i>Asta Hansen</i>	
Fru Lewald	<i>Petrine Sonne</i>	
Husum, Kriminalassistent	<i>Alex Suhr</i>	
Frk. Rydholt, Journalist	<i>Lillian Forum Hansen</i>	
Sangforeningsmedlemmer	}	<i>Arvid Ringheim</i>
		<i>Arnold Jensen</i>
		<i>Vilh. Møller</i>
Bankbestyrer Mauritzen	<i>Hugo Bruun</i>	

Musik: *Aage Stenoft*

Sangtekster: *Børge Müller*

Fotograf: *Vald. Christensen*

Tone: *Henning O. Petersen og H. Lyng*

Dekorationer: *L. Mathiesen og Chr. Hansen*

Iscenesættelse:

Emanuel Gregers

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen:

BALDUR JUSTESEN er Indehaver af et Ismejeri i en københavnsk Forstadsgade. Han er en jævn og bramfri Mand, der slider bravt i det for at faa det til at rende rundt. Det er nu ikke saa helt let. Han har nemlig en smuk ung Kone, *Sonja* hedder hun, og hun vil gerne være

fin i Tøjet. Der kan derfor af og til komme nogle smaa Skærmydser om Pengesager, navnlig da Justesen holder paa, at man først og fremmest skal svare enhver sit.

Poul Elvang, en flot og skulderbred Brødkusk, kissemisses stærkt med den kønne Fru Justesen, hver Gang han ser sit Snit til det. Hun har egentlig ikke noget imod, at han gør Kur til hende — og de passer godt paa, at Justesen ikke lægger Mærke til noget.

En Mand, som staar Dagen lang i et Ismejeri, kan jo ogsaa trænge til nogen Adspredelse. Baldur Justesen er Medlem af Sangforeningen „Lyren“, og det er hans største Glæde at synge i Koret.

„Sang er Glæde . . . . Sang er Søndag!“ siger han til Vicevært *Christensen*. Men det forstaar *Christensen* selvfølgelig ikke. Han er en jordbunden Natur og interesserer sig kun for Kaniner!

I samme Ejendom bor der en gammel Dame, Fru *Lewald*. Hun er lidt af en Original og har et helt Dyremanageri, som Rengøringskone Fru *Mortensen* har sit Besvær med. Fru *Mortensen* mener, at der skal være rent i Lejlig-

heden, og vil helst have den Gamles Papegøjer, Katte og Skildpadder væk, men det vil Fru Lewald ikke høre Tale om, og derom mundhugges de tit.

Alle Ejendommens Beboere ved, at Fru Lewald har mange Penge, mindst en halv Snes Tusinde siges der, og hun har ikke sat dem i Banken, men gemmer dem hver Aften et nyt Sted, i Kakkellovnen, i en Urtepotte-skjuler eller i Lænestolen. Justesen kommer hver Morgen op med Mælk og Brød, og han staar paa en god Fod med den gamle Dame, der uden Betænkning lader ham tage, hvad han skal have, i hendes Pengebeholdning.

Justesen har en Søster — *Anita* — der er ansat i en Modeforretning og forlovet med en ung Bankassistent, *Georg Brink*. Da han en Aften tæller Kassen op, mangler der 900 Kroner — han maa have begaaet en Fejl ved Udbetalingen. Den unge Mand er fortvivlet, fordi en saadan Kassemangel helt kan ødelægge hans Karrière i Banken. Han kan tilmed risikere at blive afskediget. Han sætter sin Kæreste ind i Sagen, og de aflægger et Besøg hos Justesen i Haab om at laane de 900 Kroner. Men det kan Justesen ikke, og han aner heller ikke, hvor han skal skaffe saa mange Penge fra.

Georg kommer i Tanker om den gamle Fru Lewald, som han kender fra sin Barndom, og henvender sig i sin Nød til hende. Hun forbarmer sig over ham og laaner ham 1000 Kroner.

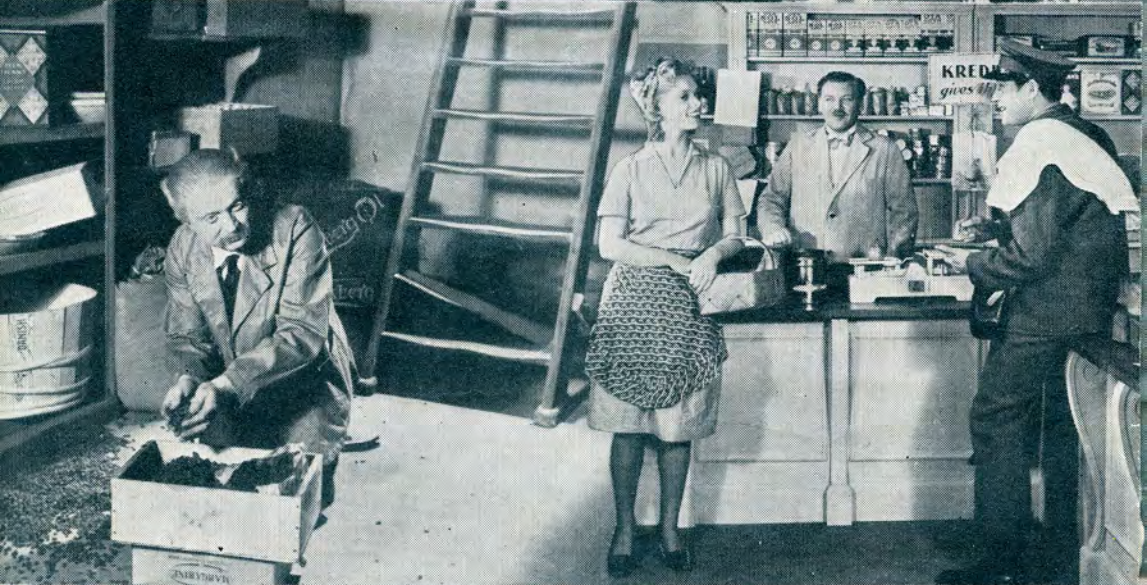
Samme Aften er Justesen til Sangøvelse i „Lyren“ — og Poul Elvang benytter Lejligheden til at invitere Fru Justesen i Biografen. Hun har kort forinden haft en Kontrovers med Manden og lader sig overtale til at gaa med. Efter Biografturen følger den galante Brødkusk hende hjem, og uden at bekymre sig om hendes Protester trænger han sig med ind i Korridoren.

Justesen har imidlertid haft en daarlig Aften i Sangforeningen. Af lutter Iver falder han forkert ind i Sangen, og det saarer ham dybt, da han faar at vide, at han ikke faar Lov til at synge ved Koncerten først-kommende Lørdag. Efter et Sammenstød med Formanden, Over-Assistent *Bækegaard*, forlader han demonstrativt Lokalet.

Poul Elvang bliver klar over, at Sonja ikke er saa let at erobre, som han havde troet, og han opgiver sit Angreb for denne Gang, da de pludselig hører Justesen komme. Brødkusken forsvinder skyndsomst op ad Trappen. Da Faren er drevet over, lister han ned, men bliver set af Viceværtten, der har været ude at lufte sin Hund.

Justesen fortæller Sonja om sit Sammenstød med Formanden, men saa opdager han pludselig, at hun er pyntet. Hun forsøger at klare sig med, at hun har været i Biografen med Viceværtens Kone. Det forbavser Justesen, der kort forinden har truffet Christensen og faaet at vide, at

dennes Kone er til Bridge. Sonja afskærer videre Diskussion med at sige, at hun ikke kan gøre for, at Fru Christensen lyver for sin Mand!

Da Justesen næste Morgen kommer op med Fløde til Fru Lewald, gør han en uhyggelig Opdagelse — den gamle Dame ligger død paa Gulvet, og det ser ud til, at hun er myrdet.

Han skynder sig ned og fortæller bestyrtet sin Kone, hvad der er sket, hvorefter han samler sig sammen til at ringe til Politiet. Kort efter kommer et Par Kriminalbetjente og foretager de første Undersøgelser. Det ærgrer i høj Grad Viceværtten, at Politiet kun taler med Justesen, som maa give Forklaring om alt, hvad han har bemærket.

Justesen er blevet Begivenhedernes Midtpunkt, han bliver interviewet, han fotograferes af en Pressefotograf, staaende i Butiksdøren med der Afdødes Skildpadde i Haanden, og hans Billede kommer paa Forsiden af Avisen. Fra dette Øjeblik sker der en fuldstændig Forvandling i hans Tilværelse. Alle lægger Mærke til ham, baade i Kvarteret og i Sangforeningen. Han er pludselig blevet *en Mand af Betydning!*

I de følgende Dage sker der saa meget. Justesen gør snart den Erfaring, at Berømmelsen ogsaa kan have sine mørke Sider. Viceværtten finder tilfældigvis 800 Kroner skjult i Ismejeriets Kælder, og han skynder sig til Politiet, opfyldt af Stolthed over endelig at faa Lejlighed til at gøre sig bemærket. Mistanken rettes mod Justesen, og han bliver hentet af Politiet midt under Festen i Sangforeningen.

Forinden har man mistænkt den Mand, som Christensen saa paa Trappen. Det opklares, at det er Poul Elvang. Han sættes fast, men da Fru Justesen maa bekende, hvad der skete den paagældende Aften, slipper han straks fri. Den Afsløring er et alvorligt Slag for Justesen, der ser hele sin ægteskabelige Lykke bryde sammen.

Den unge Bankassistent, som har været oppe hos Fru Lewald, lider Alverdens Kvaler, indtil han endelig beslutter at gaa til Politiet og afgive Forklaring angaaende Laanet. Om det saa er Budet i Ismejeriet, bliver han inddraget i Historien, og det viser sig, at hans Samvittighed i hvert Fald ikke er helt pletfri.

Saaledes griber en tilfældig Begivenhed ind i mange Menneskers Skæbne, og der røbes Hemmeligheder, som man troede var velforvarede. Endelig faar Mysteriet omkring den gamle Dames Død en overraskende Opklaring, og Lykken tilsmiler paa mere end een Maade den brave Baldur Justesen.

Sigrid Horne-Rasmussen

— en af dansk Films
lovene unge
Skuespillerinder.

En af de unge Skuespillerinder, der hurtigt har vundet en Position inden for dansk Film, er *Sigrid Horne-Rasmussen*.

Hun begyndte med at spille i Studenterrevuen og i Studenternes Sommerkomedie „Spexet“. Her viste hun et saa stort Talent, at man kunde gaa ud fra, at hun vilde faa en smuk Karriere som Skuespillerinde. I to Aar gik hun paa Det kgl. Teaters Elevskole og debuterede som Fadebursternen i „Der var engang“. Efter et Aar ved Det kgl. Teater kom hun til Det ny Teater, hvor hun har spillet mange store Roller, bl. a. Grissi i „Jomfruburet“.

Det er dog gennem Filmen, at hun er blevet kendt ude over Landet. Hun fik sin første Filmrolle i „Sol over Danmark“. Derefter fulgte mange andre Filmroller — i „Bolettes Brudfærd“, „En lille Tilfældighed“, „Skilsmisssens Børn“, „Komtessen paa Stenholt“ og „I Dag begynder Livet“.

Nu genser man hende som den kønne og forfængelige Fru Justesen i „En Mand af Betydning“. Sigrid Horne-Rasmussen viser her, at hun har stor Karakteriseringsevne og en fortrinlig Replikbehandling.

Paa Scenen har hun flere Gange spillet sammen med Osvold Helmuth, men det er første Gang, de spiller sammen i en Film. Den unge Skuespillerinde har ogsaa en stor Rolle i Nordisk Films Kompagnis nye Musik-Lystspil: Lilian Ellis Filmen „Alle gaar rundt og forelsker sig“.

OSVALD HELMUTH's Vis e

Gør som jeg

Tekst: Børge Müller Udkommet hos Wilhelm Hansens Musikforlag Musik: Aage Stentoft

REFRAIN

Det er ik - ke saasvært, det er me - get hur - tigt lært, du skal al - drig ær - gre dig, — næ, gør som jeg:
Hvis det hæn - der en Da', Skat - te - væs - net klær dig a', saa du staar der bar og bleg, — saa gør som jeg:

Livet er nu rart, selv naar det regner lidt,
saa'r det ganske lige fedt,
hvad en hel Del smaa Genier
gaar og siger.
Jeg syn's, det at leve, det er Nummer Eet,
og hvis du vil vide, hvo'n jeg plejer mit Humør,
saa hør:
Det er ikke saa svært,
det er meget hurtigt lært,
du skal aldrig ærgre dig,
næ, gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!

Du er kun en lille Tand i Livets Hjul,
hvorfor ærgrer du dig gul
over Smaating og Detaj'ler?
Det'r en Fejler!
Op og kig, smid Jakken og leg Sommerfugl,
tag det hele ovenfra og li' direkte ned,
du ved!
Hvis det hænder en Da',
Skattevæsnet klær dig a',
saa du staar der bar og bleg,
saa gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!

Er du midt i at fri
til en Pige, du kan li',
og hun siger Nej, nej, nej!
Saa gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!
For Livet skal leves,
hvor vi saa end glider hen,
og Solen gaar ned,
men den staar altid op igen!
Lad der ske, hvad der vil,
luk det ene Øje til,
gaa den gyldne Middelvej —
og gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!

Si'er en Aften din Brud:
Naa, farvel, nu gaar jeg ud
med en Mand, der elsker mig!
Saa gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!
For Livet skal leves,
hvor vi end glider hen,
og Solen gaar ned,
men den staar altid op igen!
Hejs Humøret i Top,
saa gaar Regnestykket op
med et Overskud til dig,
ja, gør som jeg:
(Træk Vejret dybt gennem Næsen)
Jumba dim-ba jam-ba dim-ba dej!

